

LANDSMØTE- DOKUMENTER

SUF's 6. LANDSMØTE

NR. 1: ORGANISATORISK BERETNING.

LANDSMØTE- DOKUMENTER

1945-1985

AKP - Arbeiderpartiet

ORGANISATORISK BERETNING FRA SUFs SENTRALSTYRE FOR PERIODEN:
20. september 1968 - 28. september 1969.

1. Distriktsorganisasjoner.

I denne perioden har disse distriktsorganisasjoner blitt nedlagt:
Vestfold, Agder, Rogaland.

Følgende har blitt oppretta: Finnmark, Bergen/Hordaland, Hedmark/
Oppland.

Det er nå 7 distriktsorganisasjoner i arbeid: Bergen/Hordaland,
Finnmark, Hedmark/Oppland, Helgeland, Oslo/Akershus, Telemark,
Østfold.

2. Lokallag.

Østfold: Fredrikstad og omegn, Halden, Moss.

Nytt: Halden.

Akershus: Asker, Bærum, Drøbak, Nesodden, Nittedal, Oppegård,
Skedsmo/Lørenskog, Slemmestad.

Nytt: Drøbak, Oppegård.

Oslo: Bøler, Grefsen/Sinsen, Grorud, Høybråten/Furuset, Indre
Vest, Lambertseter, Manglerud, Oppsal, Sagene/Grünerløkka,
SUF-stud., Teisen, Tveita/Haugerud, Veitvedt/Linderud,
Vålerenga, Ytre Vest.

Endringer: Grefsen/Sinsen blei delt i Grefsen/Sinsen og
Sagene/Grünerløkka. Groruddalen blei delt i Grorud og
Høybråten/Furuset. Ytre Vest er et reorganisert Smestad/
Huseby/Roa-lag.

Hedmark: Hamar.

Oppland: Gjøvik, Vinstra, Lillehammer.

Buskerud: Drammen, Kongsberg.

Vestfold: Horten/Borre, Larvik, Nøtterøy/Tønsberg.

Telemark: Kragerød, Notodden, Porsgrunn, Rjukan, Skien.

Aust-Agder: Arendal og omegn.

Vest-Agder: Kristiansand.

Rogaland: Stavanger, Sauda.

Hordaland: Dale, Fana, Odda, Voss, Øystese.

Nytt: Fana, Voss.

Bergen: Bergen.

Sogn og Fjordane: Ingen lag.

Møre og Romsdal: Ålesund, Molde.

Sør-Trøndelag: Malvik, Røros, Trondheim SUF, Trondheim SUF-stud.
Nytt: Malvik, Trondheim SUF-stud.

Nord-Trøndelag: Steinkjer, Stjørdal.

Nytt: Stjørdal.

Nordland: Bodø, Brønnøy, Fauske, Hemnes, Nesna, Rana, Sandnessjøen, Somna, Sortland, Vestvågøy, Vågan.
Nytt: Sortland, Vestvågøy.

Troms: Harstad, Tromsø.

Finnmark: Båtsfjord, Kirkenes, Vardø.
Nytt: Båtsfjord, Kirkenes.

Endel lag som har stått oppført i tidligere beretninger er ikke med her. Det betyr at sentralstyret etter undersøkelser har funnet ut at disse ikke eksisterer.

Etter som forbundet utvikler seg, må kriteriene på hva som er SUF-lag presiseres nøyere. En del av de enhetene som er beregna som lag her, vil ikke komme til å oppfylle de kriteriene det ville være politisk riktig å sette. Jeg tror det nye sentralstyret bør se nøye på dette, og begynne å skille mellom det vi kan kalle SUF-grupper - kontaktgrupper, og SUF-lag. Det bør utarbeides klare retningslinjer for dette. Disse bør bl.a. inneholde hvilke rettigheter og plikter de lokalenhetene har, som skal betraktes som lag i forbundet.

3. Grupper.

Grupper som har valgt å vente med å konstituere seg som SUF-lag, er danna på følgende steder: Hoyanger, Rena, Valen i Sunnhordland og Ørlandet. Disse gruppene har drevet studier og spredning av forbundets agitasjons- og propagandamateriell.

4. Kontakter.

Sentralstyret har oppretta to kontaktkartoteker: Ett med kontakter som vi ikke kjenner noe særlig til, og som får tilsendt alt eksternt materiell, og ett med kontakter som er sjekka nøyere, og som får tilsendt alt materiell.

5. Sentralstyret.

På 5. landsmøte blei følgende sentralstyre valgt:

Formann: Sigmund Grø

Politisk nestformann: Tron Øg

Organisatorisk nestformann: Viktor S

Organisatoriske sekretærer: Ellen W

Svein M

Redaktør: Pål St

Studiesekretær: Sverre K

Faglig sekretær: Tor M

Skolesekretær: Harald M

Internasjonal sekretær: Harald D

Kasserer: Bernt Kr

Varamenn: Stein Karsen

Vigdis V

Liv Sissel H berg(nå G o)

Anders M.

Bright K

Sigurd A

May-Britt R

Som opplyst i Bolsjevikk nr.5, trådte Ellen W og Tor M ut av sentralstyret etter eget ønske, den 27. februar. På sentralstyremøte 7. mars blei det bestemt at Viktor S skulle fungere som faglig sekretær. Finn B n blei konstituert som ny sekretær etter Ellen W. Kari A blei konstituert som varamann etter Stein Ka som også trådte ut.

De fleste av varamennene har deltatt jevnlig i sentralstyrets arbeid. Sentralstyret har hatt møter. Fredag har vært fast møte- dag. Det gjennomsnittlige frammetet har vært _____ mot 11 forrige periode.

Sentralstyremøtene har vært forberedt av et arbeidsutvalg bestående av formann, begge viseformenn og begge sekretærer. Arbeidsutvalget har også tatt seg av en del løpende saker og organisert praktiske arbeid. Andre sentralstyremedlemmer enn de nevnte er blitt innkalt hvis deres områder skulle tas opp. I sommerferien har alle sentralstyremedlemmer og varamenn som har vært i Oslo, hatt møteplikt.

B. Utvalg.

Studieutvalget- har følgende sammensetning: Sverre Kn _____, Kjell S _____, Morten Fa _____, Torstein H _____ n og Sigurd A _____ . Utvalget blei oppretta for å koordinere og planlegge studiearbeidet, utarbeide studiematriell og ta seg av ekspedisjon og kontakt med laga i forbindelse med studiearbeidet.

Østlandsutvalget- har hatt følgende sammensetning: Pål St _____ l, Jørgen G _____ d, Gunnar Gj _____ n, Ingvar Sk _____ a, Kåre K _____ r-
s _____ a.

Utvalget blei oppretta for å intensivere det organisatoriske og politiske arbeidet på Østlandet, gjøre organisatoriske framstøt og holde kontakten med laga på Østlandet.

Sommerleirkomiteéen- har hatt denne sammensetninga: Sigmund G _____ r _____, Viktor St _____ n, Sverre K _____ n, Pål St _____ l, Svein M _____ n. Komiteéen har planlagt og organisert sommerleiren.

Faglig utvalg - har bestått av: Viktor St _____ l, Vigdis V _____ tt, Tor Mo _____ e.

Trykkeristyret - har tatt seg av organisering og drift av trykkeriet. Det har bestått av de kameratene som har deltatt i arbeidet på trykkeriet, pluss Bernt Kr _____, Viktor S _____ og Svein Mo _____ en fra sentralstyret (se pkt. Trykkeriet). Følgende har slitt på trykkeriet: Audun A _____, Bror H _____, Steinar H _____, Sverre H _____ en, Jan Ø _____ l, -T.S. H _____, Bjørn Ni _____ n, Sveinar Bc _____ / ansatt i sommermd.

Skoleutvalget- blei oppretta som et utvalg for Oslo og Akershus men blei seinere delt i ett for Oslo/Akershus og ett sentralt skoleutvalg. Det siste er for tida under reorganisering under skolesekretæren.

Internasjonalt utvalg - Harald D _____ l, Øystein J _____ n, Harald R _____ l, Arvid A _____ r, Tron Ø _____ l.

C. Sentrale kadermøter.

I vinter blei det holdt 2 sentrale kadermøter hvor våre folk i frontene pluss en del andre sentrale kadre og sentralstyret var innkalt. Disse møtene tok opp altfor mange ting på den samme dagsorden, slik at diskusjonene blei overflatiske. Samtidig var møtene altfor store. En god side var den informasjon møtene ga om SF-ledernes disposisjoner på ulike områder før bruddet.

I sommer har det vært arrangert en annen type sentral-kadermøter som har vist seg mer egna. På disse møtene har vi tatt opp ett spesielt arbeidsområde hver gang, og fått en grundig diskusjon om forbundets linje. Til disse møtene har sentralstyret innkalt kamerater som har stått sentralt i arbeidet på det området som er blitt tatt opp. Resultatet er blitt en mer omfattende og gjennomgripende diskusjon enn det hadde vært mulig å få på vanlige sentralstyremøter.

Det har vært holdt følgende sentrale kadermøter:

- Om agitasjon og propaganda.
- Om studiene i forbundet.
- Om den org. og pol. stoda i forbundet.
- Om skolearbeidet.
- Om det anti-imperialistiske arbeidet.
- Om det faglige arbeidet.

6. Sentralstyret.

Ca. 400 SUFere fra ca. 50 lag og 24 gjester, deltok på sommerleiren 10. - 18. aug. Sommerleiren må betraktes som vellykka og vil bety mye for forbundets videre arbeid. Jfr. oppsummering i Bolsjevik.

7. Kontoret.

I oktober flytta sentralstyret inn i nye kontorlokaler, hvor det også er møterom og plass til trykkeriet og mørkerom. Dette har betydning en lettelse i det sentrale arbeidet, sjøl om den stigende aktiviteten har gjort at lokalene er i ferd med å bli for små.

8. Brosjyrer/løpesedler.

Tidsstudier, Rasjonalisering og Arb.løshet.	80.000
Til kamp mot Momsen	137.000
Til kamp mot fascismen i skolen.	
1. mai.	
Sporveis-brosjyre (Oslo)	30.000
Fra krise til katastrofe i fiskerinæringa.	
Krise under velferdsstaten.	
NGC's Ceylon - aksjon	
Mot USA-imp. og sos.-imp.	

9. Bulletiner.

- 1) ML-grupper i Europa.
- 2) Gjeldsvik/Ottosen/Steen-komiteene.
- 3) Interessekamp i skolen.
- 4) Marcuse.
- 5) Sandberg-komiteen.
- 6) Skogsarbeidernes situasjon.
- 7) Dokumenter fra SUF's landskonferanse.
- 8) Fredelig sameksistens- Sovjets utenrikspol.
- 9) Arbeidet med økonomien.
- 10) Biafra/Nigeria.
- 11) og 12) Om studier.
- 13) Skolenytt nr. 1 og 2.

10. Uttalelser.

- Bekjemp Teen Age Fair
- SUF ekskludert av SFs landsmøte
- Teen Age Fair må knuses med alle midler (SUF/KU).
- Sing Out (Oslo) (SUF/KU)
- Til KKP's 9. nasjonale kongress.
- SUFs sentralstyre støtter Biafras frigjøringskrig.
- Teen Age Fair (SUF/KU).
- SUF saksøker løgneren Bertil B. k.
- Om pinsekonferansen.
- Plattform for kampefelleskap om viktige saker m/KU.
- Mot "Green Berets".
- TIL NORSAR - "Hva vil SUF".
- Mot Momsen.
- Teilaktig framstilling av pol. mil.nekt. i TV-saka
- Oslo Byrett forbyr sosialister å forsvare pol. mil.nekt.
- Om Hellas - EM
- Om L. - n - pol. mil.nekt.
- Om valgboikotten.

11) Bolsjovik.

Bolsjovik har i denne perioden kommet med 6 nr.

Nr. 2 var på 30 s: Bladet hadde nå fått navn og forside. Innholdet var for mye dominert av referat fra landsmøtet. Dessuten var ikke innlegg fra kamerater besvart av sentralstyret.

" 3 " " 24 s: Brakte en del reiserapporter, ei linje vi seinere innså var feilaktig, bl.a. pga at Bolsjovik har funnet veien til aviser o.l.

" 4 " " 38 s: Det første nummer med innholdsfortegnelse. I dette nummeret blei linja om sitatstudier ført skikkelig ut. Inneholdt en del bra arbeidsrapporter, dessuten var en del innlegg besvart av sentralstyret.

" 5 " " 42 s: Dette nr. inneholdt ei rekke viktige vedtak.

" 6 " " 36 s: Dette må karakteriseres som det beste nr. til nå, og vel det eneste bra nummer. Inneholder et samla oppgjør med en del feilaktige tendenser i forbundet, dessuten studie- og valgboikottvedtak. I tillegg til dette er alle innlegg fra kamerater besvart og nummeret inneholder en god artikkel om teatergruppa arbeid.

" 7 : Spesialnummer om sommerleiren.

Utviklinga av Bolsjovik ser ut til å gå i riktig retning, bl. a. innser flerogfler den sentrale plass bladet må ha i forbundets indre liv.

12) Spesialhefter.

- 1) Plattforma
- 2) Manifestet
- 3) Materialet til spørsmålet om Stalin
- 4) 2 artikler mot revisjonismen
- 5) SUF-sangboka

13) Distriktskonferanser og reiser.

Det blei holdt distriktskonferanser over hele landet i pinsa eller rett etter pinsa. I tillegg har de aller fleste laga i forbundet hatt besøk av sentralstyremedlemmer en eller flere ganger i løpet av denne perioden.

14) Rettsaker.

- A SUF mot Bjørvik; Se beretninga fra skoleskretæren
- B NGS-Ungsosialisten-forlik, jfr. Ungsosialisten.

15) Trykkeriet.

Forbundet gikk i vinter til innkjøp av en brukt Solna A-2 offsetpresse. Generelt er det å si at pressa har hatt stor betydning for forbundets agitasjon og propaganda både internt og eksternt. Vi hadde aldri greidd å produsere en tilsvarende mengde materiale uten denne pressa.

16) Det vises ellers til separate beretninger om følgende:

- Beretning om studiene i forbundet.
- " " skolearbeidet.
- " " det faglige arbeidet.
- " " det internasjonale arbeidet.
- " " Ungsosialisten.
- " " politisk militærnektning.

Det er dessuten lagt fram ei politisk beretning: "SUF i 6 år".

Svein Mo org. sekr.

SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUND OPPFORDRER ARBEIDSFOLK TIL Å BOIKOTTE HØSTENS STORTINGSVALG.

Monopolkapitalen bruker det parlamentariske "demokratiet" bare til å skjule sitt diktatur over folket. De revolusjonære kan bare bruke det som en talerstol i klassekampen mot kapitalen.

Men nå finnes det ikke noe revolusjonært klassekampparti som kan bruke denne talerstolen. De oppstilte listene er ikke noe brukbart alternativ. Derfor bør arbeidsfolk boikotte valget. Kreftene må istedet samle seg om å skape arbeiderklassens eget revolusjonære kommunistiske parti, som bygger på marxismen-leninismen, Mao Tse-tungs tenkning.

STORTINGET - ET REDSKAP FOR KAPITALKLASSENS HERREDØMME.

Parlamentarisme er gunstig for monopolkapitalens diktatur. Diktaturet skjules bak allmen stemmerett og frie, hemmelige valg, som gir inntrykk av at det i virkeligheten hersker fullkomment demokrati.

Samtidig skjerpes klassemotsetningene og utbyttinga. Stadig mer raffinerte, vitenskaplig uteksperimenterte metoder tas i bruk for å utbytte arbeiderne enda hardere. Klassekampen er ikke forsvunnet. Denne virkeligheten skal Stortinget skjule. De breie lag av folket skal få tro at de virkelig har innflytelse og er med på å bestemme styringa av samfunnet til alles beste.

Derfor får arbeidsfolk hvert 4. år lov til å delta i Stortingsvalg. Hva betyr dette? Ikke annet enn at de får være med å peke ut representanter til et statsorgan som skal legitimere den herskende klassens undertrykkelse.

Storkapitalen bruker sine statsbyråkrater i departementer og direktorater til å planlegge og vedta hvordan utbyttinga av arbeidsfolk skal administreres. Etterpå kan regjeringa og til slutt Stortinget stro sand på de avgjørelsene som forlengst er tatt.

Men hva om motstanderne av systemet vant flertall i parlamentet? All historisk erfaring viser at såsnart dette kan tenkes å skje, kaster kapitalklassen de "demokratiske" maska tilside setter parlamentet ut av funksjon og hersker gjennom rein militær makt. Et ferskt eksempel på dette er Hellas etter 1967.

Parlamentet er et redskap for den herskende klassens undertrykkelse av folket. Noe redskap i folkets kamp mot kapitalen kan det aldri bli.

SOSIALDEMOKRATENE STØTTER MONOPOLKAPITALEN.

Gjennom mange år har DNA vist at partiet ikke tjener arbeidernes interesser. Klassesamarbeidslinja odela LO's kampevne og stilte arbeiderne forsvarsløse mot kapitalens framstøt. Monopolkapitalen er styrket, arbeiderklassens posisjon er svekket. Tvungen voldgift, tidsstudier, rasjonalisering, avfolking av landsbygda, spekulasjon i bolignød i byene, hard prisstigning, arbeiderfientlig omsetnings-skatt - alt er utslag av "Arbeider"- partiets politikk. Norge ble lagt åpent for USA-imperialismen gjennom NATO-medlemskapet i DNA's regjeringstid. DNA's forslag om MOMS viser at partiet ikke har forandret seg, men fortsatt støtter kapitalen mot arbeidsfolk.

SF og høyreledelsen i NKP tjener ikke arbeiderklassen særlig bedre. Nettop nå støtter begge partiene NORDØK, som styrker monopolkapitalen og forbereder Nordens inntreden i EEC. Partistyrene gir ikke en gang uforbéholden støtte til arbeidernes kamp mot tidsstudier, rasjonalisering og andre tiltak som øker utbyttinga. Kreftene

settes inn mot de revolusjonære i arbeiderbevegelsen. SF har ekskludert SUF og de andre revolusjonære. NKP-ledelsen angriper hatskt revolusjonære i og utenfor NKP. Til gjengjeld gjør SF- og NKP-ledelsen ingenting for virkelig å avsløre DNA. Ved at politikken er "å drive sosialdemokratiet til venstre" er SF- og NKP-ledelsen i praksis blitt reine haleheng til DNA.

ARBEIDSFOLK HAR IKKE NOE "VALG".

Ved høstens stortingsvalg skal arbeidsfolk altså bare få stemme om de 4 borgerlige partiene eller de borgerlige høyresosialdemokratene skal administrere monopolkapitalens diktatur. De får kanskje bestemme om DNA skal få støtte av SF/NKP, eller må klare seg alene. Dette er ikke engang noe valg mellom to onder, for det er umulig å se noe skille. Virkelige representanter for arbeiderklassens interesser er det umulig å få stemt inn.

ARBEIDERKLASSEN MÅ SJØL TA MAKTA.

Arbeiderklassen kan bare trygge sin stilling gjennom sjøl å ta makta ved en sosialistisk revolusjon. Kapitalens diktatur må kjempes med de nødvendige midler, fredelige eller ufredelige. Det finnes ingen "parlamentarisk vei til sosialismen". Folket og ikke Stortinget må ta makta. Det må opprette sitt eget demokrati, som samtidig er proletariatets diktatur over kapitalen, og gjøre slutt på alle klassemøtsetninger for godt.

FRAM FOR DET REVOLUSJONÆRE PARTIET.

Det store flertallet - det arbeidende folket - har styrke nok til å knuse kapitalismen. Men for å kunne utnytte styrken sin trenger det en organisert fortropp, et virkeligt kommunistisk parti som er vepna med arbeiderklassens revolusjonære teori, marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Bare et slikt parti, som består av klassens mest framskredne krefter og som har oppsummert erfaringene av 100 års klassekamp, kan lede og samordne kampen for sosialismen. Et slikt parti vil også kunne bruke Stortinget som talerstol for arbeiderklassen og avsløre det som borgerskabets redskap til å opprettholde utbyttinga av arbeidsfolk. Og da vil klassebevisste arbeidere igjen ha et parti å stemme på.

SUF's sentralstyre vil understreke at det revolusjonære partiet ikke kan administreres fram på toppplanet gjennom lure listekombinasjoner og valgopplegg langt over hodene på arbeidsfolk. Det kan bare skapes fra grunnen av, gjennom grundige studier og ved samvirke av alle revolusjonære krefter i arbeiderbevegelsen. Bare slik kan partiet gro røtter i folket og bli et virkelig redskap i kampen for sosialismen.

BOIKOTT HØSTENS STORTINGSVALG!

FRAM FOR ARBEIDERKLASSENS KOMMUNISTISKE PARTI - VEPNA MED MARXIS-
MEN - LENINISMEN - MAO TSETUNGS TENKNING!

SUF ekskludert av SF's landsmøte;

uttalelse fra SUF's sentralstyre.

Vedtaket fra SF's landsmøte om opprettelse av nye ungdomsgrupper betyr i praksis opprettelsen av en ny ungdomsorganisasjon.

Partiets tidligere ungdomsorganisasjon SUF er dermed ekskludert.

Samtlige medlemmer og varamenn i SUF's sentralstyre vil etter dette være tvunget til å gå ut av partiet.

Politisk betyr landsmøtet en avgjørende høyredreining av SF. Partiet har ikke lenger noen mulighet til å bli et skikkelig redskap for arbeiderklassens interesser.

Til tross for innslaget av fagforeningsfolk i lokallaga har SF fortsatt ingen faglig politikk. Det har derfor ingen mulighet til å støtte arbeidsfolks kamp i de spørsmål som i dag er presserende: struktur- rasjonaliseringa, tidsstudier (MTM) o.l.

Landsmøtet brøt ned de siste skrankene som har hindret høyrekreftene i å inngå et samarbeid med Det Norske Arbeiderparti. SF har nå definitivt blitt et anti-marxistisk sosialdemokratisk parti.

Valget av et sentralstyre med enkelte representanter for partiets "sentrumfløy" endrer ikke de grunnleggende trekk i dette bildet.

Landsmøtets splittelsesvedtak har derfor umuliggjort et fortsatt arbeid også for venstrefløyen i SF.

SF-aksjonen 1969 med medlemsverving gjennom borgerlig presse viste at bruddet med SUF og venstrekreftene kommer samtidig med at partiet blir åpnet til høyre. Denne linja ble stadfestet av landsmøtet.

SUF vil derfor måtte føre en politisk kamp mot SFs ledelse på samme måte som mot ledelsen i de andre sosialdemokratiske organisasjoner i arbeiderbevegelsen. Samtidig vil SUF samarbeide med alle progressive krefter som foreløpig forsøker å fortsette kampen innafor SF sjøl om vi tror en slik partiopposisjon på lengre sikt vil være dømt til å mislykkes.

På lengre sikt har splittelsen understreket nødvendigheten av å opprette et nytt revolusjonært klassekampparti.

Men et slikt parti kan ikke skapes på en dag. Derfor vil ikke et parti eller forbund kunne opprettes på kort sikt.

Bare gjennom diskusjon og felles handling mellom de revolusjonære kreftene i og utenfor de eksisterende organisasjoner kan det skapes en felles plattform for de som støtter arbeiderklassens kamp mot kapitalisme og imperialisme.

Oslo 10/2-69.

OM PINSE-KONFERENSEN.

I samband med det sammenkalte møtet i Oslo 24. og 25. mai av en del personer som er gått ut av SF, vil Sosialistisk Ungdomsforbund uttale følgende: Dette møtet er en helt privat sammenkomst og er ikke på noen måte representativt for den radikale fløyen som gikk ut av SF ved splittelsen på siste landsmøtet. Dette innrømmes også åpent av arrangørene for møtet.

Hensikten med sammenkomsten er imidlertid tydeligvis å danne en eller annen lansomfattende organisasjon av såkalt venstre-sosialistisk karakter.

Etter splittelsen har en stor del av de tidligere venstres kreftene i SF, dels sammen med andre progressive, gått sammen i arbeids-, og studiegrupper for gjennom skolering og praktisk virksomhet å legge grunnlaget for et revolusjonært klassekampparti i Norge. Dette arbeidet er av avgjørende betydning, bare grundig skolering i proletariats teori, marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning, sammen med praktisk klassekamp på grunnplanet kan sikre en varig og seierrik framgang i arbeidet for et skikkelig klassekampparti i den norske arbeiderklassens tjeneste.

Dette grunnleggende arbeidet er imidlertid ennå bare i sin begynnelse. Ennå er det umulig å sammenkalle til dannelsen av en lansomfattende

organisasjon på grunnlag av det arbeidet som hittil er drevet i basis-gruppen. Et forsøk på dette er i beste fall et slag i lufta, i verste fall vil det virke forstyrrende og skadelig på det positive arbeidet som er igang på grunnplanet. De sosialistiske arbeidsgruppene har tatt konsekvensen av dette og har derfor på det sterkeste gått i mot den private sammenkomsten av en del forhøvsværende Sfero i pinsehelga.

Sosialistisk Ungdomsforbund gir sin fulle støtte til dette standpunktet og vil oppfordre alle progressive proletære elementer til å bidra i arbeidet for å organisere den norske arbeiderklasse under ledelse av et revolusjonært klassekampparti bygd på marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tenkning.

Sentralstyret i Sosialistisk Ungdomsforbund.

PRESSEMELDING.

SUF og KU vil stoppe "The Green Berets".

Demonstrasjoner stoppet i forrige uke filmen "The Green Berets" i København. Politisjefen i København sa at demonstrasjonene var "de kraftigste som har forekommet i Danmark". Flere tusen demonstranter brukte blant annet sykkelkjeder og avsaagde balltrær, stoppet trikker og prøvde å velte biler.

SUF og KU oppfordrer nå til å stoppe filmen også i Oslo. SUF og KU vrslat tidligere i fellesskap kamp mot den planlagte "Teenage Fair". De sammenlikner "The Green Berets" med Nazipropaganda og oppfordrer til kamp mot "NY-FASCISMEN".

Det er ventet at flere andre ungdomsorganisasjoner også vil ta avstand fra filmen i likhet med under aksjonen mot den planlagte "Teenage Fair". Det gjenstår nå å se om kinoledelsen i Oslo ønsker demonstrasjoner av samme slag som i København, eller om man velger å ta filmen av plakaten.

Uttalelsen følger:

TØTT KAMPEN MOT FASCISTFILMEN "THE GREEN BERETS".

Det norske folket har stolte tradisjoner fra kampen mot Hitlers tyske nazisme 1940-45. Idag kjemper det vietnamesiske folket den samme kampen mot Johnsons og Nixons USA-imperialisme.

De fleste nordmenn ser parallellen mellom Norgos og Vietnams frihetskamp. Støtten til Sør Vietnams frigjøringsfront FNL er allmen og sterk. Det er derfor en grov fornærmelse, ikke bare mot Vietnams folk, men også mot Norges folk, når kinodirektøren i Oslo varsler at han vil vise filmen "The Green Berets" (De grønne djevlene) på Oslos kinoer.

Kinodirektøren har er vist sin reaksjonære innstilling ved å sette opp mange proimperialistiske og anti-kommunistiske filmer. Men denne gangen overskrides alle grenser. "The Green Berets" heroiserer USA-styrkenes folkemord i Vietnam. Å vise den, er en like stor provokasjon som å vise en film som hyller Hitler-styrkenes folkemord under den annen verdenskrig.

Filmene "The Green Berets" må ansees på like linje med avskyelig nazipropaganda. Dette gjør det berettiget å gripe til de samme tiltak som man vil bruke overfor nazismen. Vi

Vi vil hylle den samme ungdommen hvis trettferdige vrede fikk stoppe denne filmen i København. Vi står solidariske med alle svensker som vil utrykke sin avsky når filmen nå kommer opp i Stockholm.

- 10 -

På samme måte vil vi støtte alle nordmenn som med forskjellige midler vil hindre at filmen blir vist i Oslo.

KNUS NYFASCISMEN!
BEKJEMP USA- IMPERIALISMEN!
FULL MILITÆT SEIER FOR FNL!

Sentralsytert i SUF

Arbeidsutvalget i KU

PRESSEMELDING

OSLO BYRETT FORBYR SOSIALISTER Å FORSVARE POLITISKE MILITÆRNEKTERE.

Onsdag 18. juni ble saka mot den politiske militærnekteren, stud. mag. art. Paul Knutsen, utsatt på ubestemt tid av Oslo Byrett. Årsaken var at retten et halvt døgn før rettsaken skulle finne sted, avsa at Paul Knutsen skulle få benytte Sigurd Alnø som prosessfullmektig. Det samme har skjedd to ganger før i denne saken. Opprinnelig ble SUF-formannen Sigmund Grønmo godkjent som Knutsens prosessfullmektig. Denne godkjenningen ble senere trukket tilbake av retten. Da Paul Knutsen ba om å få Viktor Sævi, faglig leder i SUF, oppnevnt, fikk han muntlig tilsagn i byretten. Han fikk senere beskjed om at heller ikke Sævi ville bli godkjent fordi han "var dømt i en demonstrasjons sak". Knutsen ba da om å få Alnø, som for kort tid siden hadde ført en sak i Byretten, oppnevnt. Henvendelsen ble besvart bekræftende. Komedien endte imidlertid med at også godkjenningen av Alnø ble trukket tilbake slik at saken måtte utsettes.

Dett overgrep mot militærnekteren Paul Knutsen har følgende bakgrunn:

De sosialistene som hittil har blitt oppnevnt som prosessfullmektiger har ofte sjøl nektet NATO- tjeneste, og har derfor langt bedre enn tilfeldige og reaksjonære jurister kunnet utdype og forklare militærnekternes argumentasjon. Samtidig har de rettet søkelyset mot domstolenes funksjon som lojale redskaper for justisdepartementet. Men dette har igjen ført til så mye rust i klassjussmaskineriet at staten nå ønsker å stoppe progressive roster i rettssalene. Formelt argumenterer Oslo Byrett overfor prosessfullmektigen med at han er "saksøkt i sak av samme art" og at det derfor foreligger "særlig grunn til ikke å oppnevne ham". Men disse særlige grunnene har eksistert hele tiden, det er bare akkurat nå etter at en del saker er gjennomført, at Oslo Byrett finner det opportunt å skifte standpunkt. Dersom dette prinsippet følges helt ut vil ingen av de som kjenner de politiske militærnekternes argumentasjon best kunne virke som deres prosessfullmektig.

Saksålene mot de politiske militærnekterne har lenge hatt karakter av en monoton parodi. Staten v/justisdepartementet avslår søknaden. Staten v/politiet saksøker og staten v/domstolene dømmer. Og nå har det statlige rettsapparat også begynnet å frata de politiske militærnekterne retten til å bruke de forsvarere de sjøl finner best kvalifisert.

Aksjonskomiteen for politisk militærnekting vil skarpt protestere mot dette nye overgrepet.

Aksjonskomiteen for politisk militærnekting
v/ Svein Mo

Hva vil SUF ?

SUF er en revolusjonær ungdomsorganisasjon. Men hvorfor ? Står det ikke i lærebooks i samfunnskunnskap at det norske samfunn er demokratisk, at en hver av oss kan påvirke den politiske utviklinga gjennom frie valg ? Dersom i virkelig gransker det norske samfunn, finner vi et helt annet bilde. Hvem avgjør f.eks. hva som skal produseres, hvor arbeidsplassene skal utbygges, hvordan de økonomiske ressursene skal anvendes og fordeles? De ansatte i bedriftene ? Nei. Stortinget ? Nei! I så og si alle slike viktige saker blir avgjørelsen tatt av de som eier og kontrollerer produksjonsmidlene, bankene og forsikringsvesenet. I dag er til og med så mye kapital samlet på så få hender at noen dominerende industrigreiner som skal utbygges. I Internasjonal målestokk har det utviklet seg en monopolkapital, som aleine har hånd om både råvareutvinning, fordeling, kommunikasjon og Salgsapparat, og også kontrollere kredittmulighetene. Kapitalkonsentrasjonen fører til at mange mindre bedrifter blir lagt ned eller slått sammen med større, at arbeidsplasser nedlegges, og arbeidsløsheten øker tilsvarende. Også på andre måter øker presset på arbeidsfolk under monopolkapitalismen. Arbeidstida forkortes formelt, men øker i realitet på grunn av tvungen overtid. Skiftarbeid blir mer og mer tvunget igjennom. Arbeidstempoet skrus stadig hardere i været. Alt dette viset klart at motsetninga mellom kapitalistklassen og arbeiderklassen ikke har forsvunnet. Den har heller blitt skjerpert i løpet av de siste 10 årene.

Staten - et redskap for monopolkapitalen.

Kapitalistklassen sikrer sine interesser ved hjelp av staten. MOMSEN er et eksempel. Skatt på forbruk skal velte skattebyrden over på arbeidsfolk. Store inntekter slipper lettere. Etter som utenlandsk storkapital styrker sin stilling i Norge, hjelper staten utenlandske kapital interesser med å sikre seg norske bedrifter. For et par år siden ble til og med det største norske alminiumsverket, Årdal-Sunndal verk, solgt til Alcan konsernet, som eies av den amerikanske Morgan-trusten. Selv om det snakkes om å "styrke norske konkurransevner", blir stadig mere norsk kapital lagt under utenlandsk industri. Staten tjener ikke det norske folket, men storkapitalen norsk eller utenlandsk. Staten, storkapitalen, og de store organisasjonene samarbeider stadige mere direkte, fletter seg inn hverandre og smelter sammen. LO ledelsen f.eks. fremmer nå storkapitalens lønnsforslag og fungerer i praksis som et statsorgan. Satens grep over folket skjerpes. Den får stadig sterkere korporative trekk : blir mer og mer lik Mussolinis fascistiske statsmodell, der alt og alle var tvangsorganisert og ledet ovenfra. Militærvesen og opprørspoliti står klar til å undertrykke folket om det vil ta makten fra kapitalen. Trues kapitalistklassen og statens "sikkerhet" så sikrer unntakslovene fullt militært herredømme over det politiske liv. I Hellas ble oberstenes kupp gjennomført etter NATOs plan for unntakstilstand, mens den amerikanske Middelhavsflåten overvoket at alt gikk som det skulle fra Athens havneby, Pireus. Slike planer finnes for Norge også. Militæret har blitt brukr mot streikende arbeidere før. Politiet brukes mot demonstranter selv i dag. Staten utøver altså monopolkapitalens diktatur over folket. Kapitalen bestemmer over politikken. Staten og de store organisasjonene presser den på folket. Militærapparatet settes inn, og folket gjør motstand.

Stortinget - underbruk av klassestatet.

Men egentlig er det jo Stortinget som bestemmer, vil mange innvende. Det lager lover og fordelel skattemidler "til vårt felles beste"! Dette er imidlertid bare på overflaten, bak kulissene, i komiteer og utvalg sitter direktører fra næringsliv sammen med statsbyråkrater og sørger for at staten ordner alt til monopolkapitalens fordel. Særlig flikkes dette i departementer og regjering.

Til slutt får stortinget lov til å strø sand på det hele. Ingen kjemper om Makta ved høstens stortingsvalg. De fire borgerlige partier og et borgerlige arbeiderparti slåss om, hvem som skal administrere statsapparatet mest mulig effektivt for storkapitalen. SF og Nkp-høyrefloymen som ledes av Reidar T. Larsen, sier at socialismen kan innføres ved vedtak i stortinget. Dette hjelper kapitalen, fordi folket får falske forhåpninger.

- 12 -

Stortinget fungerer bare så lenge det garanterer for de private kapitalinteressene, letter skattene for kapitalen ved MOMS, bygger veier og kommunikasjonsmidler der kapitalen velger å investere. Om et stortingsflertall forsøker å gjøre viktige endringer i maktforholdene griper kapitalen fort nok til drastiske tiltak. Et middel er å trekke kapital ut av landet. Trusselen om dette virket godt nok på Norges første sosialdemokratiske regjering i 1928, den gangen da kapitalistene ennå ikke var sikre på at sosialdemokratene var lojale og ville samarbeide med dem. Og hjelper ikke dette, kan kapitalen falle tilbake på militærapparatet og "venner" i USA. Om nødvendig kan man kaste hele stortinget på skraphaugen og innføre åpent militærdiktatur.

Arbeiderklassen har derfor ikke råd til å tro at kapitalens diktatur over flertallet kan bli avskaffet av klassestatens egne årganer. Historien om snart 100 års klassekamp under parlamentarismen viser at dette bare har ført til blodige neferlag.

Arbeiderklassen må selv ta makta.

Den eneste måten å avskaffe kapitalmakta over produksjonsmidlene på, er at arbeiderklassen gjennom kamp tar makta, gjør ende på kapitalens klassesdiktatur gjennom ei revolusjonær omveltning og oppretter arbeiderklassens egen stat i proletariats demokratiske diktatur. Bare dette kan gi demokrati for arbeidsfolk, samtidig som den gamle herskerklassen hindres i å gjøre kontrarevolusjon og gjenopprette kapitalismen. Dette blir nødvendig fordi klassekampen fortsetter også etter revolusjonen. Den må føres mot de som forsøker å tilrane seg all slags privilegier og private fordeler på bekostning av folket.

FRAM FOR DET REVOLUSJONÆRE PARTIET.

Dersom arbeiderklassen skal kunne rette noen hovedstøt mot kapitalmakta og klassestaten må den også samordne sin kamp. Et slik oppgave kan bare løses av et virkelig revolusjonært parti, som har røtter i massene gjennom arbeid i klassekampen, og er bevæpna med arbeiderklassens revolusjonære teori marxismen, leninismen, MAOTSETUNGS tenkning. Denne teorien er ikke et dogme som kan læres utenat. Den betyr ikke mekanisk overføring av andre lands forhold til Norge. Den summerer opp erfaringene fra arbeiderklassens revolusjonære kamp, og er først og fremst en veiledning til handling.

Et revolusjonært parti finnes ikke i Norge i dag. I åra som kommer er oppbygginga av dette hovedoppgaven for alle som nekter å kjempe på det borgerlige klassesdiktaturets premisser. Dette arbeidet får aktiv støtte fra SUF. Gjennom arbeidet for de fagorganisertes krav og interesser, støtte skoleelevene og studentens progressive interessekamp, og interessekampen til de andre gruppene av det arbeidende folk, gjennom å kjempe mot USA-imperialismen i NORGE (Mot NATO) og over hele verden, vil SUF styrke de revolusjonære kreftene i og utenfor arbeiderbevegelsens eksisterende organisasjoner. SUF har ikke som oppgave å gjøre revolusjon på vegne av andre. SUF er først og fremst et redskap, et våpen for arbeidsfolk, og særlige arbeiderungdommens (inklusive skoleelevenes) revolusjonære kamp. Felles handling mellom arbeidere, småbrukere og fiskere, studenter og skoleelever i kampen mot kapitalismen. For arbeiderklassen revolusjonære parti, på grunnlag av marxismen, leninismen Maotsetungs tenkning.

FOR ET SOSIALISTISK NORGE! - sentralstyremedlem i SUF.

Til den 9. nasjonale kongress i Kinas Kommunistiske Parti.

Åpninga av Kinas Kommunistiske Partis 9. nasjonale kongress er en milepæl for verdens revolusjonære kommunister, Kinas heltemodige folk og alle verdens folk som kjemper mot imperialismen, kapitalisme og revisjonisme. KKP's 9. nasjonale kongress er et strålende eksempel på kamerat Mao Tse-tungs uovervinnelige tenkning, som er et mektig våpen i hendene på verdens revolusjonære.

På vegne av Sosialistisk Ungdomsforbund i Norge og all norske kommunister, som kjemper under kamerat Mao Tse-tungs tenknings røde banner sender vi våre varmeste hilsninger til den 9. nasjonale kongress. Den kinesiske arbeiderklassen har, under Mao Tse-tungs seierrike tenkning og personlige lederskap, tatt opp kampen mot den moderne revisjonismens agenter og deres forsøk på å undergrave proletariatets diktatur og dermed gjenopprette kapitalismen.

Med arbeiderklassen i spissen har det kinesiske folk med Mao Tse-tungs tenknings mektige våpen i hendene slått tilbake disse forsøk å restaurere kapitalismen og ført den store proletariske kulturrevolusjonen fram til seier.

Den store proletariske kulturrevolusjonen er en viktig milepæl for verdens arbeidere og revolusjonære folk. Den har på en glimrende måte anvist verdens revolusjonære folk hvordan en skal bekjempe den kontrarevolusjonære alliansen mellom lederklikken i SUKP og USA-imperialismen i deres forsøk på å dele verden mellom seg og undertrykke verdens folk.

Den sovjetiske lederklikken viste sitt sanne sosialimperialistiske ansikt da det satte i gang væpna angrep på Chenpao-øya som er Folkerepublikken Kinas territorium. Vi vil på det skarpeste fordømme dette kontrarevolusjonære angrep på folkets Kina - et angrep som heltemodig og resolutt blei slått tilbake av kinesiske klassekjempere.

KKP holder den proletariske internasjonalismen høgt, noe som betyr en mektig stimulans for verdens marxist-leniniske bevegelse. Det kinesiske kommunistiske partis revolusjonære erfaringer har derfor grunnleggende betydning for verdens revolusjonære.

Framtida tilhører folket. I land etter land, utvikles kampen for den sosialistiske revolusjonen. Vi lever i den tidsalderen da monopolkapitalismen og imperialismen går sin endelige undergang i møte. Under ledelse av marxismen-leninismen, Mao Tse-tungs tenkning er seieren viss.

Kamerat Mao Tse-tung har på skapende måte holdt Marx', Engels', Lenins og Stalins idéer høgt og vidreutvikla dem og heva den marxistisk-leninistiske teorien til et nytt og høyere stadium. På denne måten har han utrusta verdens arbeidende folk med et uovervinnelig våpen i kampen for kommunismen. Videre er Mao Tse-tungs tenkning arbeiderklassens redskap til å nedkjempe de krefter som står i vegen for den sosialistiske revolusjons seier, først og fremst den moderne revisjonismen og all borgerlig innflytelse i arbeiderbevegelsen.

Ved å lære av KKP, den store proletære kulturrevolusjonen og anvende kamerat Mao Tse-tungs tenkning i den norske klassekampen har vi hatt stor framgang. KKP's 9. nasjonale kongress er en mektig inspirasjon i arbeidet med å sette Mao Tse-tungs tenkning i ledelsen på alle områder.

LENGE LEVE KINAS KOMMUNISTISKE PARTIS 9. NASJONALE KONGRESS!

LENGE LEVE FORMANN MAO-TSE-TUNG!

LENGE LEVE VENNSKAPET MELLOM DET NORSKE OG KINESISKE FOLK!

LENGE LEVE MARXISMEN-LENINISMEN, MAO TSE-TUNGS TENKNING!

Sentralstyret i Sosialistisk Ungdomsforbund.

Plattform for kampfellesskap om viktige saker.

Fellesutalelse fra sentralstyret i SUF og Arbeidsutvalget i KU.
Sentralstyret i SUF og Arbeidsutvalget i KU er kommet fram til at en størsts mulig grad av felles handling fra arbeiderklassens ungdomsorganisasjoner vil være av stor betydning.
De to parter vil derfor samarbeide på følgende områder, hvor SUF og KU har en felles linje.

Fagopposisjonen.

SUF og KU slutter opp om fagopposisjonen. Den kjemper mot uthulingen av de fagorganisertes rettigheter, for gjennomføringa av streikeretten, mot arbeidsløshet og forverring av lønnsvilkårene, mot den helse- skadlige økingen av arbeidstiden og arbeidsintensiteten gjennom økt anledning til øvertid, rasjonalisering, "utsvettesystemet" (MTM) o.s.v., og mot LO-pampennes ødeleggelse av det fagelige demokrati, som gjør alt dette mulig.

Alle SUF-ere og KU-ere som er fagorganisert - evt. tillitsmenn - har plikt til å støtte opp om fagopposisjonen, og arbeide for at en slik blir dannet der det ikke finnes fra før.

Den studerene ungdoms interesseorganisasjoner.

SUF og KU støtter Faglig Studentfront som er oppretta på Universitetet i Oslo og tilsvarende organisasjoner som er oppretta på skoler mange steder i landet.

Disse går mot et autoritært og foreldret undervisningssystem, undergravning av de studerenes stilling på skole og universitet gjennom tiltak som foreslått i Ottoson-Gjelsvik og Steenkomiteen, og kjemper for å beskytte elevene mot overgrep. Ofte stiller de også opp progressive paroler som "enhet arbeidere - studenter i kampen mot monopolkapitalen". Alle SUF-ere og KU-ere har plikt til å støtte slike interesseorganisasjoner der slike finnes, og hjelpe til med å opprette slike der det ellers finnes grunnlag for det.

Kampanjen Norge ut av Nato.

SUF og KU støtter demne. Nato medlemskapet legger Norge inn under USA-imperialismen og den vesttyske revansjisme, og truer det norske folks liv og frihet. Nato er et redskap for monopolkapitalen og for det best ående. SUF-ere og KU-ere har plikt til å støtte Nato-kampanjen og hjelpe til med å skape grunnorganisasjoner for denne der det ikke finnes.

Solidaritetskomiteen for Vietnam.

SUF og KU støtter solidaritetskomiteen. Dens arbeid for støtte til det kjempende vietnamesiske folket er ikke bare viktig i seg sjølv, men på lengere sikt også svært viktig for å styrke folkets motstand mot USA-imperialismen og Nato.
SUF-ere og KU-ere har plikt til å støtte solidaritetskomiteen hjelpe til med å lage FNL-grupper der slike ikke finnes, og bekjempe høyresosialdemokratiets sabotasje av vietnamarbeidet ved at det går mot og søker å splitte solidaritetskomiteens arbeid.

Studier av Marxisme-Leninismen.

SUF og KU mener at for å gi radikaliseringsen av ungdommen et virkelig trygt fundament er det nå viktig å dra med mest mulig ungdom i slike studier.

Alle SUF-ere og KU-ere har plikt til å delta i og dra flest mulig med i slike studier. Sentralstyret i SUF og arbeidsutvalget i KU vil peke på at det i dagens situasjon er særdeles viktig å studere Lenins verker: Staten og revolusjonen, Radikalismen - Kommunismens barnesykdom samt Mao Tsetungs utvalgte verker. Sentralstyret i SUF og Arbeidsutvalget i KU mener at det er viktig for arbeiderungdommen og hele det arbeidende folk at SUF-ere og KU-ere tar kontakt og samarbeider på disse områder. På grunnlag av den felles plattform som dette skaper kan SUF-ere og KU-ere i fellesskap samle størst mulig oppslutning i arbeiderungdommen - både fra de som står i andre organisasjoner, og de som ikke er organisert noe sted.

For Sentralstyret i SUF

Sigmund Gr
formann

Georg O
n. form. KU.

TEENAGE-FAIR MÅ KNUSES MED ALLE MIDLER

SUF (Sosialistisk Ungdomsforbund) og KU (Kommunistisk Ungdom) har sendt ut en fellesuttalelse der de oppfordrer til kamp med alle midler mot Teenage-Fair messa.

Uttalelsen følger:

Ledelsen for den Norske Teenage-Fair messa har i det siste uttrykt sin bekymring over at verdenskonsernet Coca-Cola Company har trukket seg fra arrangementet.

Coca-Cola firmaets avgjørelse og messeledelsens bekymring viser at Teenage-Fair først og fremst er et tiltak som tar sikte på å skaffe deltakerene og arrangørene størst mulig profitt. Det er derfor svindel og bedrag når det hevdes at det er "de handicappede" som vil tape når dette spekulasjons-tiltaket faller sammen.

Teenage-Fair prosjektet har som eneste mål å bedra ungdommen ved å lure den til å innteressere seg for å kjøpe verdiløse pop-produkter.

Vi er derfor overbevist om at norsk ungdom vil demonstrere sin motvilje mot en slik spekulasjon ved å bruke de nødvendige midler for å velte arrangementet.

På bakgrunn av dette må Coca-Cola Company's beslutning om å trekke seg ut av messa betraktes som en foretningmessig riktig avgjørelse.

Sentralstyret i SUF
Arbeidsutvalget i KU:

SUF mottok den 23. januar innbydelse til et møte i en tverrpolitisk komite for å drøfte Nigeria-Biafra-krigen. Møtet skulle imidlertid finne sted dagen før vi mottok brevet, så det var av naturlige grunner umulig for oss å delta. Etter dette har SUF ikke mottatt noen henvendelse om å være med på drøftinger om Nigeria-Biafra.

Da seks politiske ungdomsorganisasjoner i disse dager lanserer en "tverrpolitisk" ungdomsaksjon for økt hjelpearbeid til Nigeria og Biafra, vil SUFs sentralstyre gjennom følgende resolusjon klar- gjøre sitt syn på krigen mellom Biafra og Nigeria:

SUFS SENTRALSTYRE STØTTER BIAFRAS FRIGJØRINGSKRIG.

Norsk presse og kringkasting, som tjener monopolkapitalen, har under- slått skikkelig informasjon om den nigerianske regjeringens krig mot Biafra. Rapportene om Biafras nederlag og tilbakegang har vært lange og fyldige, mens knappe kommunikeer gjengir Biafras framgang og seire. Pressa jamrer over "menneskelig lidelse" og tar avstand fra "verdens grusomhet". Makthavernes tåkelegging av krigens årsaker og utvikling har gjort det vanskelig for folk å forstå hva kampene dreier seg om, og å få et skikkelig grunnlag for å ta stilling.

Men utviklinga viser nå stadig klarere for alle at Biafra utkjemper en nasjonal frigjøringskrig. Nigerias regjering vil nekte Biafras folk retten til nasjonal uavhengighet og sjølstendighet. Nigerias regjering har gått til krig for å tvinge det sjølstendige Biafra inn i Nigeria igjen og undertrykke det biafranske folket. Nigerias regjering har møtt motstand fra hele folket i Biafra. Derfor griper den til terror for å tvinge folket i kne. Terrorbombing, masse-mord på sivile og forsøk på folkemord gjennom utsulting av folket i områdene under biafransk kontroll blir brukt. Slike metoder kjenner vi fra nazistenes framferd under 2. verdenskrig, og USA-imperialistenes overfallskrig mot Vietnams folk. Metodene avslører klart den nigerianske regjeringens reaksjonære karakter.

Imperialistiske grupper har delvis stått mot hverandre under krigen mot Biafra. Dette kommer av at imperialistene har vært usikre på hvilken taktikk som best kunne sikre dem kontroll over Nigerias og Biafras råvarer og markeder, så de kunne plyndre dem med størst mulig utbytte. Striden har ikke minst stått om de store oljereservene i Biafra.

Men i løpet av krigen har stadige flere imperialist-grupper støtta Nigerias regjering. Englands regjering har støtta Nigeria fra starten, og de store amerikanske oljeinteresser satser stadig mer på Nigeria. De sovjetiske revisjonistene søker holdepunkter for imperialistisk inntrenging på det afrikanske kontinent. De har sett krigen som et kjærkomment høve til å få innpass i Nigeria, og venter belønning fra Nigerias regjering for sin fulle støtte.

Bare den økonomiske og militære støtten fra disse imperialistene gjør det mulig for Nigeria å fortsette krigen. Særs viktige er de store våpenleveransene fra Sovjet og England. Dette avslører at krigen mot Biafra har imperialistisk karakter. Nigerias regjering forsøker å selge både sitt eget folk og Biafras folk til imperialismen.

Krigen avslører enda en gang det motbydelige samarbeidet over akse Washington-Moskva. Moskva presser på for at Vietnams folk skal "forhandle" med USA og gå med på en "fredelig løsning". Som takk får Moskva frie hender til å overfalle Tsjekkoslovakias folk. De to stormaktene samarbeider om å innringe folkerepublikken Kina. Nå forbereder de "Deling av kraka" i Nigeria og Biafra. Sovjet-revisjonistene viser seg som fiender av alle verdens folk. De er ikke lenger sosialister, men sosial-imperialister.

På tross av at imperialister i Øst og Vest støtter Nigerias regjering, har Biafra i det siste hatt stor militær framgang. Dette viser at Biafras forsvar er en virkelig folkekrig. Historien viser at bare folket sjøl, gjennom væpnekamp, kan seire over imperialismen og dens lakeier. Det biafranske folket har nå forstått dette. Derfor har det store muligheter til å seire, tross veldige tap.

SUFs sentralstyre støtter det Biafranske folkets nasjonale frigjøringskrig. Vi innser at bare væpna kamp kan sikre Biafras frihet, og stoppe det biafranske og det nigerianske folkets lidelser, som USA-imperialistene, de engelske imperialistene, Sovjetrevisjonistene, og Nigerias regjering har skylda for. Sier for Biafras folk er av interesse også for Nigerias folk og hele verdens folk.

Vi vil derfor også avsløre alt snakk om "nøytral hjelp" - "hjelp til begge sider", som borgerlige organisasjoner sprer for å tåkelegge krigen. Vi kan ikke godta "hjelp" både til Nigerias regjering og Biafra. Hjelp i form av mat til de sultende får bare kortsiktig virkning. Virkelig slutt på hungersnøden og lidelsen kan bare sikres ved en avgjørende militær seier, som garanterer Biafras frihet og uavhengighet.

BEKJEMP TEENAGE FAIR

Under titlen Teenage Fair er det i dagene 17.-28 april planlagt ei messe på Sjølyst i Oslo. Ifølge arrangørene - Teenage Fair Norge A/S - tar denne messa sikte på å "være et hektisk og aktivt ungdomsfor um med ca. 100.000 besøkende i aldren 15 til 25".

På samme måte som de svenske Teenage Fair-arrangementene tidligere i høst, er også den Norske messa et gigantisk spekulasjonsforetak. Den internasjonale sammenslutninga "Teenage Information S.A" har oppdaga at ungdom mellom 15 og 25 år har ei viss kjøpekraft. Og denne kjøpekrafta kan utnyttes best ved at pop-varer og luksusprodukter selges i et såkalt "Ungdommens eget miljø".

For å sikre oppslutninga om dette usmakelige utsugingsprosjektet har arrangørene innbudt de politiske ungdomsorganisasjonene til å delta i et "Politisk verksted", der "fremtidens politikere får en enestående sjanse til å selge sin politikk".

Sosialistisk Ungdomsforbund vil sjølsagt ikke bidra til på denne måten å legitimere en slik kapitalspekulasjon som Teenage Fair representerer, SUFs sentralstyre har derfor avstått å delta på messa.

SUF vil aktivt støtte alle tiltak som tar sikte på å stoppe de norske Teenage Fair arrangementene.

Felles-uttalelse fra sentralstyret i SUF og arbeidsutvalget i KU.

En rekke ting tyder på at ledelsen for spekulasjonsprosjektet Teenage Fair nå inser at messa må avlyses.

Dette er sjølsagt en følge av at opinionen mot arrangementet i den siste tida har vokst kraftig.

Stadig flere organisasjoner og enkeltpersoner har sluttet seg til kravet om at Teenage-Fair bør stoppes.

SUF og KU vil i denne forbindelse på nytt understreke sin støtte til kamp som blir nødvendig å føre for å knuse Teenage - Fair.

Vi tror derfor også at en avlysning ville være det klokkeste melleledelsen kan gjøre.

En annen beslutning vil Teenage-Fair-arrangørene utvilsomt komme til å angre.

Oslo 27/2-69

Sentralstyret i SUF
Arbeidsutvalget i KU

SUF saksøker løgneren Bertel Bj

Sosialistisk Ungdomsforbund har anlagt sak mot Bertel Bj, rektor på Manglerud ungdomsskole, pga. uttalelser han kom med i et intervju i Arbeiderbladet den 11/3.

I intervjuet kom Bj k med flere løgnaktige påstander om SUF -- påstand-er som må oppfattes som grovt injurierende. Han hevda bl.a. at SUF dreiv med "streng straff" av medlemmer, og antyda i den forbindelsen at kroppslig avstraffelse blir brukt i SUF. Dette må sees på som et bevisst forsøk på å sverte SUF gjennom løgner og bakvaskelser. Intervjuet i Arbeiderbladet føyer seg inn i rekka av rektor Bj k's angrep på og overgrep mot elevene og de organisasjoner som har gitt elevenes interessekamp full støtte. Fra i høst husker vi påstandene om at progressive elever skulle utøve et terrorvelde over medlemmene sine ved hjelp av fysisk vold og trusler om vold. Vi husker påstandene om at Faglig Studentfront skulle drive oppvigler-virksomhet blant elevene og fare med løgn-propaganda. Vi husker de uhemmede angrepene fra rektor på skolens 14-årige elevrådsformann, i presse, på foreldremøter og på åpne møter. På foreldremøtet som Bj k kallte sammen, blei det sagt at elever som ikke ville finne seg i det borgerlige skolediktaturet, og som tok opp organisert kamp for sine klasse-interesser, kom fra "dårlige hjem". Det blei retta angrep mot de arbeider-hjennene som ikke villkårslost sluttet opp om skoleledelsen og deres forsøk på å undertrykke elevene med terrormetoder. På den måten fikk rektor Bj k dannet en reaksjonær "foreldreforening" som skulle hindre at arbeidsfolk kunne beskytte sin ungdom på skolebenken mot det borgerlige diktaturet i skolen.

Seinere fikk rektor Bj k avsatt elevrådsformannen på Manglerud ved å "oppløse" elevrådsordningen for ungdomsskole-elevne på Manglerud.

Alle disse utspillene fra rektor Bj k er vist tilbake og har ikke hatt den tilsiktede virkning.

I vår har rektor Bj k fortsatt sine utfall mot elever som forsvarer sine interesser. Det var et intervju med rektor Bj k som dannet opptakten til VGs hetsuke mot skoleelevne -- ei uke der borgere og fascister gikk til frontangrep mot "et bunnfall, absolutt et bunnfall av pøbler og ramp", og "det aller dårligste vårt samfunn har å by på", som skoleaktivistene blei kallt. "Vi skal ikke ha dyr, men mennesker i vår skole" -- dette var flere av innsenderne til VG inne på. Man krevde strenge tiltak for å rydde all opposisjon av vegen. I intervjuet med Vg i begynnelsen av uka påstår Bj k at elevterror, telefon-sjikane og injurier mot lærerne blir bedrevet av "en liten gruppe politiske aktivister på skolen".

Dette er løgn. Elevenes kamp for sine elementære retter, slik som organisasjonsfrihet, ytringsfrihet og meningsfrihet, og mot skoleledelsens overgrep, har ikke front mot lærerne. Den springer ut av kapitalmaktas grep om skolen -- det borgerlige skolediktaturet, og er en del av hele folkets kamp mot kapitalmakta, under arbeiderklassens ledelse. Elevenes interessekamp har brei oppslutning blant elevene. Den er langt fra noe resultat av at "SUF infiltrerer skolene".

Rektor Bj k er formann i Oslo krets av Norsk Lektorlag, og har også fått istand en henstilling fra Lektorlaget til skolestyrene i Oslo og Akershus. Denne henstillinga har til hensikt å spre frykt blant lærerne for elevenes interessekamp, slik at lærerne krever undertrykkelsesmetoder tatt i bruk mot elevene. Men lærerne har ingen interesse av kadaverdisiplin. Trakassering av elevene vil elevene ikke finne seg i! Det er ingen utveg for lærerne å solidariser seg med kapitalen og skolemyndighetene. Isteden må de solidariser seg med arbeiderklassen og slå seg sammen med elevene mot skolemyndighetene, som har gjort forholdene umulige for både lærere og elever.

Alle rektor Bj k's utspill har til hensikt å splitte opp motstanden mot kapitalen, som nå strammer sitt grep om skolen i et forsøk på å opprettholde sitt herredømme over hele samfunnet. Arbeidsfolk skal settes opp mot skoleungdommen, massen av elever skal narres til å ta avstand fra de mest konsekvente talsmenn for elevenes interesser,

og lærerne skal skremmes til å bli fascismens håndtlangere. Det er bemerkelsesverdig at utspillene i pressa kommer hver gang motstanden flammer opp på Manglerud og rektor begår overgrep. I den seineste tida har 5 elever på Manglerud blitt bortvist av politiske årsaker, flere er trua med politianmeldelser, fengsel og utvisninger, skoleavisa er inndratt, elevtilstelninger er flere ganger avlyst av rektor og andre provokasjoner er blitt satt i verk mot elever som tør komme med kritikk av skoleledelsen.

Elever og arbeidsfolk har bare ett våpen mot den harde undertrykkelsen som nå setter inn på skolene: De må reise seg til organisert kamp for sine interesser. De må smi en sterk felles front. Lærerne må slutte seg til denne fronten. Til kamp mot fascismen i skolen!

SUFs sentralstyre

MOT MOMSEN.

Uttalelse fra Sosialistisk Ungdomsforbund.

De fagorganisertes kamp mot moms, etter initiativ fra Bygningsarbeidernes Stedsstyre i Oslo, har vært en mektig inspirasjon for alle grupper i samfunnet som er truet av omlegginga til større indirekte beskatning.

Demonstrasjonen i Oslo 21/5 viser hvilken styrke og oppslutning motstanden mot indirekte beskatning har, den manifesterte et sterkt og grunnleggende interessefelleskap mellom arbeidere, studenter, skoleelever, husmødre og trygdede.

Aksjonen mot moms viser hvordan et virkningsfullt samarbeid kan bygges opp mellom ulike grupper med forskjellig partipolitisk tilknytning, men med et klart og samlende interessefelleskap. Bare ved å sette den felles kamp i forgrunnen - mobilisere til vern mot større utbytting av storparten av det norske folk - og holde opportunistiske partiinteresser utenfor, var det mulig å oppnå en samla front i denne saka.

I denne forbindelse er det grunn til å rette hard kritikk mot Arbeiderpartiets frekke forsøk på å fordreie denne aksjonen til en del av sin opportunistiske valgkamp. Dette kan bare virke oppsplittende på det tillitsfulle samarbeid som nå er forsøkt bygd opp. Dette så mye mer som arbeiderpartiet selv har akseptert prinsippet om moms. Arbeidsfolk avviser all form for indirekte beskatning. Å forsøke å utnytte den spontane motstanden mot de skatteforslag regjeringa la fram, til en støtte for sitt eget reformistiske skatteforslag - som nettop også bygger på moms - er å føre arbeidsfolk bak lyset og derfor ikke annet enn et forederi.

Det er i det hele tatt verdt å merke seg at initiativet til aksjonen mot moms måtte komme spontant fra arbeiderne selv. Ikke noen av de såkalte arbeiderpartiene, det være seg DNA, NKP eller SF var i stand til å lede denne kampen på en virkningsfull måte til beste for arbeiderklassen, det samme var tilfelle med LO-ledelsen. Dette viser hvor forsvarsløse norske arbeidere står, det som skulle være deres fremste organisasjoner og vern mot storkapitalens og statens overgrep, er tvert imot lydige redskaper i storkapitalens tjeneste.

Desto viktigere blir de tiltak arbeidsfolk her selv har gjort for å skape en virkelig enhet og styrke av og for arbeidsfolk.

SUF's sentralstyre gir sin fulle tilslutning til den kamp mot indirekte beskatning som Bygningsarbeiderenes Stedsstyre i Oslo har gått i spissen for.

FEILAKTIG FRAMSTILLING AV POLITISK MILITÆRNEKTING I TV-RETTSAKA

Fjernsynet viste for noen dager siden et program laget av juristforeningen, som skulle framstille en rettsak om politisk militærnektning. Aksjonskomiteen for politisk militærnektning vil i den forbindelse understreke at den "politiske militærnekteren" i denne TV-rettsaka ga et forvrengt bilde av det som det overveldende flertall av de som nekter militærtjeneste på politisk grunnlag står for.

Juristforeningen framstilte nektingsgrunnlaget som et usammenhengende sammensurium av "vilje til å delta i spontane opprør i Angola og Mozambique", ønske om å sende militærbudsjettmidlene "til u-landa" osv. Vi finner det derfor nødvendig å understreke at de argumentene som politiske militærnektere vanligvis benytter er følgende:

Norge er medlem av en militærpolitisk organisasjon, NATO, som har som hovedoppgave å slå ned de krefter i medlemslandene som har interesse av å gjennomføre en sosial revolusjon og en frigjøring fra USA-imperialismens grep. Jfr. militærkuppet i Hellas som skjedde etter NATO's plan for untakstilstand og de Lorenzo-affæren i Italia, der et lignende NATO-støttet militærdiktatur holdt på å bli innført.

NATO utgjør også et viktig ledd i USA-imperialismens verdensomspennende undertrykkelsesapparat, der økonomisk utsugning, militærbaser, intervensjoner og åpen krig utgjør de viktigste elementene.

Det norske forsvaret er et ledd i den norske klassestatens forsøk på å værne om USA-imperialismens og den herskende klassens interesser i vårt eget land.

Arbeiderklassens historie har tydelig vist at staten er villig til å bruke "opprørspoliti" - militærstyrker i arbeidskonflikter. Militæret er derfor rettet mot våre egne interesser.

AKSJONSKOMITEEN FOR POLITISK MILITÆRNEKTING,
v/ Svein M

PRESSEMELDING.

Den 8/7 blei Per H. i fra Sandefjord, politisk militærnekter, idømt 5 måneders fengsel for ikke å ha møtt til 3 måneders militærtjeneste. Under rettsaka gjorde Krigsadvokaten det klart at etter avsont straff ville H. bli innkalt på nytt. Dersom han fortsatt nekta å utføre militærtjeneste, ville han bli dømt for gjenntagelse av straffbar handling, og det ville bli nedlagt påstand om en ny dom på 10 måneders fengsel.

De politiske militærnekterne har hittil blitt idømt en straff på 3 måneders fengsel. Denne siste dommen markerer en kraftig opptrapping fra myndighetenes side. Det er tydelig at borgerskapet vil forsøke å kriminalisere de politiske militærnekterne, - ved summariske rettsaker hvor resultatet er gitt på forhånd skal politiske motstandere "uskadeliggjøres" gjennom lange fengselsstraffer.

Hittil er 4 politiske militærnektere dømt til fengselsstraffer. Lørdag 12/7 blir den 5. Bjørn L. i, dømt i Oslo. Og allerede tirsdag 15/7 kommer den neste straffesake, mot Dag H. i, også i Oslo. Flere hundre andre saker står på trappene, og vi kan risikere at Norge om kort tid har et betydelig antall politiske fanger i sine fengsler. Grunnen til at borgerskapet i dag setter til side vanlige borgerlig-demokratiske rettigheter i disse sakene, er at de ser den politisk bevisste ungdom som en voksende trussel mot sitt herredømme over det norske folk.

Disse overgrepene er ikke bare en trussel mot ungdom som utfra arbeiderklassens interesser nekter å utføre militærtjeneste i borgerskapets hær, men også mot de borgerlig-demokratiske rettigheter som det norske folk har tilkjempa seg. Blant disse rettighetene er retten til å nekta militærtjeneste av overbevisningsgrunner. Kravet om en slik rett blei reist av DNA's militærnektersaksjon i 1924, og seinere anerkjent i lovs form. Denne retten har stått ved kraft i nær 40 år, inntil den i dag blir satt til side av norske domstoler.

Dømmene over de politiske militærnektene viser at borgerskapet når det finner det nødvendig, kan sette de borgerlig demokratiske prinsipper ut av kraft, i dette tilfelle uten engang å få godkjenning av det borgerlige parlament. Dette er et klart skritt på veien mot den form for borgerskapets diktatur som kalles fascisme. Et reaksjonært forsøk på å skru historia tilbake til den tida da flertallet av det norske folket manglet den mest elementære form for rettsbeskyttelse.

Klassedømmene mot de politiske militærnektene er politiske overgrep av samme type som Quisling-regjeringas misbruk av domstolene unnder okkupasjonen.

Sentralstyret i SUF vil samarbeide med alle progressive krefter i kampen for å tilbakevise alle fascistiske på det norske folks borgerlige demokratiske rettigheter.

Sentralstyret i SUF vil gi sin fulle støtte til de tiltak som norsk ungdom setter i verk i sin kamp mot domstolene og militærvesenets undertrykking av det norske folk.

SOSIALISTISK UNGDOMSFORBUNDS SENTRALSTYRE;

OM "SING OUT".

"Jeg takker Gud for en mann som Adolf Hitler." Dette ble uttalt i 1936 av grunnleggeren til det såkalte "Moralsk Opprustning", Franck Buchmann. "Sing Out" er ungdomsorganisasjonen til "Moralsk Opprustning".

Den ble grunnlagt etter en "MO"-kongress i USA i 1965. Sing Out blir kalt "The Johnson Singers". De blir sidestilt med Hitlers stormtropper.

"Sing Out" støtter opp om de mest reaksjonære krefters politikk. De understøttes av nynazistenes loder i Vest-Tyskland, von Tadden.

"Sing Out" støtter USAs myrderier i Vietnam. De er for Apartheid-politikken i det sørlige Afrika.

"Sing Out" ser det som sin oppgave å stoppe den radikale politiske aktivitet, den kamp ungdommen fører mot det bestående samfunn.

"Sing Out" vil gjennom sin sang få det arbeidende folkets ungdom til å glemme urofferdigheten.

"Sing Out" vil lære ungdommen opp til ikke å se realiteten i samfunn og verden.

"Sing Out" finansieres av de store monopolsammenslutningene som i bl. a. i sin tid sluttet opp om Hitler-fascismen.

Hva slags verden vil "Sing Out" skape gjennom sin sang? Vil du støt de krefter som står bak "Sing Out"?

Vi oppfordrer norsk ungdom til å bekjempe "Sing Out". En bevegelse som tjener reaksjonen og som går imot folkets interesser!

Sentralstyret i SUF. Arbeidsutvalget i KU.

